

[Maisted]

Der er altså grund nok til at tro, at det, der ligger til grund for denne mærkelige administration, som miljøstyrelsen står for, er bestemt af overordnede politiske mål, hvor den socialdemokratiske regering har et helt andet syn på, hvordan det danske samfund skal se ud, end den officielt giver udtryk for. De vil nedlægge de mindre virksomheder. De vil prøve på at få skabt en storindustri, som vi overhovedet ikke er indstillet på. Det svarer næsten til, at de med djævelens vold og magt vil prøve på at få folk ind i deres lejerkaserner, som de kalder socialt boligbyggeri.

Det er den udviklingstendens, som man ikke har råd til at gennemføre i dag, og det mener jeg at regeringen burde være realistisk nok til at indse. I det mindste burde den være fair nok til at sige til de mindre virksomheder: vi ønsker jer ikke, vi ønsker, I skal holde op. Vi ønsker store, strømlinede virksomheder, som hr. Camre har beskrevet, der kan give os nogle nye, moderne produkter, og som kan overholde de krav, som vi stiller til jer. Så er det også nemmere til sin tid f. eks. at få indført ØD.

Brøndlund Nielsen (V):

Denne forespørgsel drejer sig om, at miljøministeren skulle tilsidesætte hensynet til beskæftigelsen, når der træffes miljøafgørelser.

Jeg vil godt indledningsvis sige, at det måske kan virke lidt mærkeligt, at der altid tales om dette hensyn til beskæftigelsen; det er dog vel ikke et mål i sig selv bare at beskæftige folk. Det, der trods alt må være det væsentlige mål, må vel være, at der produceres goder og varer, som mennesker ønsker. Det, det må dreje sig om, er, at der er mulighed for en menneskelig foretagsomhed og så fri rammer som muligt, for at produktionen kan blomstre, hvor nogle ønsker at sætte noget i gang og nogle ønsker at købe produkterne.

Når man drager spørgsmålet om miljøhensyn ind, så er det jo sådan, at udtrykket miljø er noget, som kan bruges om meget forskelligt, og det kan derfor være svært at konkretisere et svar på det spørgsmål, forespørgslen rejser. Miljø kan f. eks. defineres som det, der hører under miljøministeriet, og så kunne man godt komme til at tænke over, at miljøministeriet oprindeligt hed ministeriet for forureningsbekæmpelse. Men siden er der kommet en lang række andre ting ind, og vi

må jo erkende, at det er blevet sådan, at der inden for miljøministeriets omfattende område sker en vældig masse indgreb over for borgerne og i samfundet, ja, man kan endda sige så mange, at jeg i hvert fald har hørt den fortællelse i den overgangsperiode, hvor ministeriet skiftede navn, at det var »ministeriet for miljøbekæmpelse«. Men nu forstår jeg jo i dag, at vi trods alt har fået en vis åbning omkring f. eks. spørgsmålet om by- og landzoneloven for at nævne en af de ting, hvor dette problem har været fremherskende.

Hvis man altså skal besvare spørgsmålet om, hvilke hensyn der skal tages, så vil der sådan set være mange svar på det ud fra de mange forskellige opgaver, som miljøministeriet har påtaget sig. Det er vores opfattelse i venstre, at dér, hvor det drejer sig om farlige stoffer, mener vi, at der gerne må føres en særdeles stram kurs. Man kan vel endda sige, at hvis man på de områder fører en stram kurs, så kan man måske på andre områder – jeg tænker bl. a. på udledning af spildevand – være mere liberal, hvis der ikke er farlige og unedbrydelige eller næsten unedbrydelige stoffer i det, der udledes. Det er også klart, at hvad angår det mere kvantitative, så vil vi selvfølgelig heller ikke kvæles i snavs og skidt. Det hensyn må også tages.

Men når vi kommer til de egentlige planlægningsmæssige felter under miljøadministrationen, så må jeg nok sige, at vort synspunkt i venstre er, at man må være tilbageholdende med indgreb, måske især dér, hvor det kan genere erhvervsudfoldelsen. Vi ønsker os fritaget for, at vort land skal komme til at bestå af ens planlagte, arkitekttegnede, autoriserede idyller. Vi er da tilhængere af fredning og bevarelse af landskaber og sjældne planter osv., men vi er i hvert fald ikke tilhængere af, at man på det område lægger hver eneste tomme dansk jord ind under nogle autoriserede anskuelser med hensyn til, hvordan de skal se ud. Her må det dreje sig om, at den menneskelige fantasi kan få lov at udfolde sig, sådan at det næsten totalt kulturskabte land, vi har, fortsat kan udvikle sig. Så vil menneskelige initiativer skabe nye miljøer, som så kan fredes.

Nu kunne man selvfølgelig komme med den spydighed, at på det område tages der jo vidtgående beskæftigelsesmæssige hensyn til embedsmændene, når man ser på de planlægningsmæssige aktiviteter, der udfoldes.